

Skatteprocenter. Derfor er det forstaaeligt, at man søger at finde Veje til at komme saadanne Kommuner til Hjælp, og mit Parti er villigt til at være med til et Arbejde i den Retning. Men jeg vil straks sige, at det Lovforslag, der foreligger her, forekommer os ikke at være det rette. Det vil paa ingen Maade virke retfærdigt, og det er efter vort Syn ikke den rigtige Vej til at hjælpe Kommunerne ud af den midlertidige Krise, de befinder sig i, idet der, ogsaa hvis dette Forslag gennemføres, vil være megen Uretfærdighed til Stede i Kommunernes indbyrdes Forhold. Der er blevet fortalt mig et Tilfælde fra en Kommune, et lignende Tilfælde, antager jeg, som det, det ærede Medlem Hr. Fisker oplyste om. Det var en Landkommune i Jylland, hvor Skatteprocenten i Fjor var ca. 7, men i Aar er ca. 12. Nu er det en Kommune, som i væsentlig Grad bestaar af mindre Gaardejere og Husmænd, og man vil forstaa, at det vilde blive en stor Byrde paa Landboerne i en saadan Kommune, hvis man, fordi de muligvis har en lille Reserve opsparet i deres Ejendom, vilde lægge næsten Halvdelen af Skatten over paa deres Formuer. Det er nemlig ikke alle Kommuner, der er saa heldigt stillede som den, det ærede Medlem Hr. Fisker omtalte, at de har enkelte store Jordrotter, som ved Siden af er i Besiddelse af betydelig Formue. Vi har mange Kommuner i Jylland, hvor det ikke er Tilfældet, og derfor forekommer det mig, at for Jyllands Vedkommende vilde dette Lovforslag ikke i nogen Maade løse det Problem, man tilsigter at løse. Det vilde nemlig blive de Landejendomsbesiddere, som vi alle — det blev drøftet her i Gaar — er enige om er trykkede nok i disse Tider, og som der derfor ikke vil være særlig Grund til at lægge forøgede Byrder paa, der skulde betale denne Formueskat. Det vil efter min Mening ikke være formaalstjenligt at gaa den Vej.

De enkelte Bestemmelser i Lovforslaget skal jeg ikke gaa ind paa, men blot sige, at jeg synes ikke, Bestemmelsen i § 1 just er Udtryk for nogen særlig Retfærdighedssans, deri er jeg for saa vidt enig med den ærede sidste Taler. Hvis man skulde foretage sig noget i den Retning, er den Bestemmelse, man her har sat, ikke den rigtige, at Formuebeskatningen træder i Kraft, naar Skatteprocenten stiger ud over 5 pCt. Det forekommer mig, at dette kan betragtes i nogen Maade som en Beskyttelse for Indkomsterne i de saakaldte Skattelykommuner, og hvis man ikke vidste, at Forslaget var fremsat af socialdemokratiske

Medlemmer, vilde man neppe have troet, at det var kommet fra den Side. Derfor forekommer det mig, at hvis man skulde kunne gaa ind paa Lovforslaget, maatte man træffe en anden Bestemmelse og lade de Kommuner, som i Forvejen maa siges ikke at være særlig tyngede med Kommuneskatter, Kommuner, som har en Skatteprocent paa 1 à 2, have Lov til at gaa noget højere op med Skatteprocenten, før det blev nødvendigt at gaa til en Formueskat.

Derfor tror vi, at hvis man vil have en nogenlunde retfærdig Ordning, maa man gaa den Vej, vi har antydnet, ogsaa forud for Valget, den Vej at lægge en Afgift paa de store Formueejere og søge at fordele den til de daarligst stillede Kommuner. Det vilde kun være en Videreføring af den Politik, vi har ført i mange Aar; vi uddeler jo hvert Aar nogle Penge til daarligt stillede Kommuner. Jeg tror, det vilde være den mest retfærdige Maade at ordne dette Spørgsmaal paa. Det er muligt, at heller ikke denne Ordning kan gennemføres. Man faar ikke særlig Indtryk af det, hverken naar man hører den højtærede Minister, eller naar man hører den ærede Ordfører for Venstre (Hagbart Berg). For det er jo saadan, at hver Gang der gives en Antydning af, at man vil røre ved de store Formueejere her i Landet, er man i den Grad bang. Ministeren talte om, at man udhulede disse Menneskers Formuer, og at man ospiste Kapitalerne. Saa galt er det jo heller ikke endnu. Hvis den højtærede Minister vil slaa op i Statistisk Aarvog, vil han der finde, at der endnu er Kapaciteter, som man siger, her i Landet, at der endnu er Folk, som er i Besiddelse af Formuer, og om hvem man ikke kan sige, at de er saadan lige paa Fallittens Rand. Derfor forundrer det mig noget, at hver Gang der er Tale om at tage en ekstra Afgift af disse Formueejere, reagerer man saa voldsomt, at der muligvis heller ikke er nogen synderlig Udsigt til, at man kan komme denne Vej ud. Men det er min og mit Partis Opfattelse, at i den Tid, der kommer, bliver det nødvendigt at tage Hensyn til Spørgsmaalet om de Byrder, de forskelligartede Kommuner har, for ellers vil det blive for haardt for mange af de daarligst stillede Kommuner, og det vil, det maa jeg maaske tilføje i denne Forbindelse, sikkert ogsaa blive nødvendigt, at man ikke alene beskæftiger sig med en midlertidig Ændring af vor kommunale Skattelov, men ogsaa med en vedvarende, fordi det efter vor Mening vil være umuligt at opretholde saadanne Forhold og Tilstande, som